Medieklagenemnda

Klagenemndas avgjørelse av 3. februar 2023 i sak 2022/1809

Saken gjelder:	Krav om dekning av sakskostnader
Klager:	Bakkar og Berg Media AS
Klagenemndas medlemmer:	Bjørnar Borvik, Gunn Enli, Karin Fløistad og Eirik Østerud

Bakgrunn:

(1) Saken gjelder krav framsatt 29. desember 2022 fra Bakkar og Berg Media AS (heretter klager) om dekning av sakskostnader etter bestemmelsen i forvaltningsloven § 36. Klager har fremmet et felles krav om dekning av sakskostnader for to klagesaker. Kostnadene knytter seg til utgifter til advokat og revisortjenester.

(2) Bakgrunnen for kravet er Medieklagenemndas vedtak 14. desember 2022 i sakene 2021/2181 og 2022/0786. I sakene ble Medietilsynets vedtak 17. november 2020 og 10. november 2021, om avslag på klagers søknad om produksjonstilskudd for tilskuddsårene 2020 og 2021, opphevet.

(3) Medieklagenemnda har i sin behandling delt opp sakskostnadskravet, slik at sakskostnadene som knytter seg til klagesak 2022/0786 er behandlet i dette vedtaket, mens sakskostnadene som knytter seg til klagesak 2021/2181 er behandlet i vedtak med saksnummer 2022/1808.

(4) Klager har totalt krevd 72 233,76 kroner, inkludert merverdiavgift, som følge av utgifter til advokat. I henhold til innsendte opplysninger fra klager 4. januar 2023 er 37 515,63 kroner tilknyttet klagesak 2022/0786.

(5) Etter forespørsel fra nemnda reduserte klager 6. januar 2023 sitt krav om dekning av utgifter til revisortjenester til 33 722,82 kroner, inkludert merverdiavgift. Klager har ikke spesifisert hvilke utgifter som knytter seg klagesak 2022/0786. Nemnda har i sin behandling fordelt utgiftene på de to klagesakene med en halvpart på hver. Dermed er utgifter til revisortjenester på 16 861,41 tilknyttet klagesak 2022/0786.

(6) Det totale kravet for klagesak 2022/0786 utgjør etter dette 54 377,04 kroner, inkludert merverdiavgift.

(7) Klager har i e-post 6. januar 2023 til nemnda opplyst at selskapet får tilbakebetalt merverdiavgift.

(8) Nemndsmøte i saken ble avholdt 3. februar 2023.

Postadresse
Postboks 511 Sentrum
5805 Bergen

Besøksadresse
Zander Kaaes gate 7
5015 Bergen

Tlf.: 55 19 30 00 E-post: post@knse.no

Anførsler:

Klager har i det vesentlige anført:

(9) Advokatutgiftene fra advokathuset Justisia v/ advokat Lars Winsvold knytter seg til nødvendig bistand med klagesaken.

(10) Utgiftene til revisjonsselskapet BDO knytter seg til utarbeidelsen av en rapport om økonomisk status og lønnsmessige forhold i Bakkar og Berg Media AS. Rapporten ble utarbeidet for å dokumentere økonomiske forhold hos klager, og var foranlediget av at Medietilsynet i klagesaken opplyste at de ikke kunne legge klagers opplysninger til grunn uten dokumentasjon.

(11) Utgiftene er stadfestet som direkte knyttet til arbeidet med klagesaken.

(12) Klager tar forbehold om eventuelle ytterligere kostnader fram til endelig vedtak i klagesaken.

Medieklagenemndas vurdering:

(13) Det følger av forvaltningsloven § 36 første ledd at retten til å få dekket sakskostnader gjelder der «et vedtak blir endret til gunst for en part» og at dekningen gjelder «vesentlige kostnader som har vært nødvendige for å få endret vedtaket».

(14) Medieklagenemnda opphevet i vedtak 14. desember 2022 Medietilsynets vedtak 10. november 2021 i tråd med klagen. Klager fikk medhold i at innholdsvilkåret i forskrift av 25. mars 2014 nr. 332 om produksjonstilskudd til nyhets- og aktualitetsmedier (heretter forskriften) § 3 første ledd nr. 2 var oppfylt for tilskuddsåret 2021. Av slutningen i vedtaket framgår det videre at tilsynet ved den nye behandlingen av søknaden skal legge til grunn at alle vilkårene for støtte i forskriften §§ 3 – 8 er oppfylt. Det er derfor ikke tvilsomt at tilsynets vedtak ble «endret til gunst» for klager.

(15) Det følger videre av § 36 at kostnader som kan kreves dekket må være «vesentlige kostnader». Klager er registrert i Merverdiavgiftsregisteret, og har i e-post 6. januar 2023 opplyst at selskapet har rett på fradrag for merverdiavgift. Nemnda anser dermed ikke den delen av kravet som gjelder merverdiavgift som «kostnader» for klager. Eksklusiv merverdiavgift utgjør kravet 43 501,63 kroner.

(16) I NOU 2019:5 Ny forvaltningslov – Lov om saksbehandlingen i offentlig forvaltning (forvaltningsloven) punkt 29.2.3, uttales det om gjeldende rett at det i utgangspunktet ikke kan kreves dekning for «ordinære, mindre kostnader, som for eksempel til porto, kopiering og mindre reiser». Vesentlighetskravet innebærer dermed at bagatellmessige utgifter ikke kan kreves dekket. Utgifter til advokat og revisor er etter nemndas vurdering klart «vesentlige» kostnader. Spørsmålet etter dette blir om alle kostnadene til advokat og revisor var «nødvendige».

(17) Nødvendighetskriteriet innebærer at det må vurderes om det var nødvendig for klager å pådra seg kostnadene for å få endret det opprinnelige vedtaket. Dette er et skjønnsmessig kriterium, som forutsetter en konkret vurdering av de fremsatte krav. Det må legges vesentlig vekt på feilens art og sakens vanskelighetsgrad, se Ot.prp. nr. 3 (1976–1977) s. 101 spalte 2. Ved vurderingen av om kostnadene var nødvendige for å få endret vedtaket, skal det også legges særlig vekt på hva parten selv med rimelighet har oppfattet som

naturlige tiltak, og om det var forståelig at parten pådro seg kostnadene. Det er på det rene at forvaltningsloven § 36 ikke gir rett til dekning av alle kostnader en part påføres i forbindelse med endring av forvaltningsvedtak.

Utgifter til advokat:

(18) Klagesaken gjaldt spørsmål om vilkårene for tilskudd i forskriften var oppfylt. Saken reiste blant annet spørsmål om den rettslige tolkningen av forskriftens vilkår. Det var dermed problemstillinger i saken av juridisk art. Dette tilsier at det var nødvendig at klager benyttet advokat for å ivareta sine interesser i saken. Klager har selv opplyst de faktiske omstendighetene i saken overfor nemnda, og advokaten har supplert klager i de rettslige vurderingene. Dette underbygger ytterligere at kostnadene som er krevet dekket var «nødvendige». Etter nemndas syn er utgiftene til juridisk bistand som er krevet dekket rimelige sett i forhold til sakens omfang og vanskelighetsgrad.

(19) På denne bakgrunn er det nemndas vurdering at klagers utgifter til advokat var «nødvendige» for å få endret vedtaket, jf. forvaltningsloven § 36.

Utgifter til revisortjenester

(20) Klager har opplyst at utgiftene til revisortjenester er knyttet til utarbeidelse av en rapport om økonomiske forhold i selskapet, og var foranlediget av at Medietilsynet ikke kunne legge klagers opplysninger om slike forhold til grunn uten dokumentasjon.

(21) Medietilsynet har i vedtaket og senere i innstillingen til Medieklagenemnda vurdert om klager oppfylte vilkårene for dispensasjon i forskriften § 12. I vurderingen la tilsynet vekt på at klagers opplysninger om de økonomiske forholdene i selskapet ikke var dokumentert. Nemnda kom i sitt vedtak til at klager oppfylte vilkårene for tilskudd i forskriftens § 3, slik at en vurdering av dispensasjon etter § 12 ikke var nødvendig i klagesaken. De økonomiske opplysningene, herunder kostnadene knyttet til å innhente opplysningene, var dermed ikke nødvendige for å få endret vedtaket i nemnda. Som nevnt over er det imidlertid forutsatt at det er partens oppfatning som står sentralt i vurderingen av om kostnadene var «nødvendige», og om det var forståelig at parten pådro seg kostnadene. Det er nemndas vurdering at tilsynets innstilling ga klager en oppfordring til å dokumentere økonomiske forhold i selskapet. Det er dermed forståelig at parten tok kontakt med revisor for utarbeidelse av dokumentasjonen og slik pådro seg utgiftene.

(22) På denne bakgrunn er det nemndas vurdering at klagers utgifter til revisortjenester var «nødvendige» for å få endret vedtaket, jf. forvaltningsloven § 36.

Konklusjon:

På denne bakgrunn treffer Medieklagenemnda følgende

vedtak:

Kravet om dekning av sakskostnader tas til følge. Klager tilkjennes dekning av sakskostnader med 43 501,63 kroner.

Vedtaket kan påklages til Kulturdepartementet innen tre uker, jf. forvaltningsloven § 29.

Dokumentet er godkjent elektronisk